

Geistlicher Baustein Nr. 40

"Gott sucht Charakter"

Albanische Übersetzung

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 40

"Perëndia kërkon Karakter"

Zanafilla 24, 1:

„Dhe Abrahami ishte i vjetër dhe shumë i moshuar, dhe Zoti e kishte bekuar Abrahamin në çdo gjë.“

Jezusi numëron karakter, jo anëtarë. A e dini këtë? Ai numëron karakter. Perëndia gjithmonë është përpjekur të marrë vetëm një njeri në dorën e Tij. Kjo është gjithçka që Ai ka nevojë: një njeri, dhe Ai do ta bëjë punën e Tij. Mendoni se si ka qenë gjatë viteve: Ai mundi të gjente vetëm një njeri të drejtë në kohën e Noes. Në kohën e Moisiut Ai gjeti vetëm një njeri të drejtë (2. Kron. 16,9).

Perëndia kërkon karakter, jo anëtarësi, por karakter. Eliezeri, kur shkoi për të marrë nusen për Isakun (Zanafilla 24,1–9), u përkushtua plotësisht derisa gjeti karakter. Mbani mend: Abrahami e mbajti atë përgjegjës, ashtu siç Perëndia i mban predikuesit përgjegjës:

„Kërkoni Nusen Time.“

Perëndia e bekoftë zemrën tuaj. Unë nuk kërkoj anëtarë, unë kërkoj pastërti në zemër, kërkoj dikë që do ta besojë Fjalën (Mateu. 5,8).

Eliezeri kërkonte dhe mendonte:

„Oh, unë nuk mund ta bëj këtë vetë. Kjo është shumë përgjegjësi. Unë e kuptoj përgjegjësinë që duhet t'i gjej Isakut një nuse...“

— që është një figurë hije e kishës, siç e di: Krishti dhe Rebeka si figurë hije e Nuses.

Dhe Eliezeri u gjuhëzua dhe tha:

„Perëndi, Ti thjesht duhet të më ndihmosh.“

Dhe kur ai iu drejtua Perëndisë, Perëndia e ndihmoi. Ai gjeti karakter.

Kthehu te Fjala, vëlla! Kthehu te Perëndia! Mos shiko këtë kishë, së cilës i përket. Ti mund të qëndrosh aty, nëse dëshiron dhe nëse ata të lejojnë. Por gjëja e parë që duhet të bësh është kjo: kthehu te Perëndia! Kjo është e vërtetë.

Kur Eliezeri e gjeti karakterin që ishte në gruan, Rebekën, nusen e bukur të Isakut, ai i tregoi asaj për Isakun. Dhe ajo nuk vuri asgjë në dyshim. Ajo e besoi Fjalën e lajmëtarit dhe u bë gati për t'u nisur (Zbul. 19,6–8).

Dhe ata shkuan, e pyetën babanë, dhe ai tha:

„Pyeteni atë, vajza është mjaft e rritur.“

Pyeteni atë se cili është vendimi i saj: “Çfarë vendimi merr?” (Zanafilla 24,57–59).

Ajo tha: “Unë do të shkoj.”

Tek kush? Te një burrë që ajo nuk e kishte parë kurrë më parë dhe që në fakt nuk e njohte aspak (1 Pjetri 1,8–9).

Por megjithatë ajo ishte e gatshme, sepse ishte e paracaktuar për këtë. Kjo është plotësisht e saktë.

Ju ndoshta më dëgjoni duke e predikuar këtë mesazh. Ju ndoshta e shihni Frymën e Shenjtë duke bërë dallimin, duke kryer gjëra të mëdha dhe duke bërë mrekulli. Ju ndoshta luteni, dhe megjithatë nuk ndodh asgjë. Vazhdo përpara! Shpërblimi yt vjen në fund. A nuk do të ishte kjo më mirë? Po, shërbeji Jezusit! Ky është Mesazhi i kohës së fundit. Ai kishte një Nuse. Perëndia kërkon karakter.

Dhe pasi Eliezeri e gjeti karakterin, hapi tjetër ishte ta përgatiste atë për t’u nisur. Kjo është e njëjta gjë edhe tani, vëlla, e njëjta gjë edhe tani. Mesazhi i kohës së fundit nuk është për atje jashtë, në Babiloni. [1]

Perëndia gjithmonë ka numëruar karakterin, jo anëtarët. Por sot ne veprojmë e kundërta. Ne numërojmë anëtarë, veshje të mira, pagues të mirë, në vend të karakterit.

Eliezeri u shpenzua plotësisht derisa e gjeti karakterin. Kjo është e vërtetë.

Kë do të merrte ai? Dhe ai i besoi Perëndisë. Karakter – për çfarë? Karakter për Isakun, Nusen, nga e cila kisha është një hije. Ju e dini këtë. Kjo ishte fara natyrore e Abrahamit; kjo është fara mbretërore e Abrahamit (Galatasve 3,7.29).

Tani, nëse Eliezeri, lajmëtari, kërkonte Nusen dhe përpiquej të gjente karakter, atëherë kur vjen ky njeri, një lajmëtar për ditën e fundit, që përpiket të gjejë Nusen për Krishtin, ai nuk do të kërkojë anëtarësi denominacionale. Ai do të kërkojë karakter që është i gatshëm.

Vini re! Së pari karakter i mirë, pastaj përgatitja e saj për t’u takuar me Isakun. Pasi e gjeti karakterin, ai e bëri atë të qëndronte mjaftueshëm në qetësi për të dëgjuar mesazhin e tij rreth Isakut (Isaia 30,15; Psalmi 23,2).

Ky është lajmëtari i ditës së fundit, Drita e mbrëmjes: së pari të gjejë kishën – ku janë ata që do ta besojnë Mesazhin? – dhe ta kërkojë atë. Të kërkojë se ku është ajo kishë që të pranon dhe nuk ta përplas derën në fytyrë. Dhe kur kjo arrihet, atëherë është gjetur karakteri.

Tani, nëse ajo do të qëndrojë mjaftueshëm në qetësi, që ai t’i tregojë asaj se si duhet të vishet kjo Nuse! Ajo duhet të vishet. Qëndroni të qetë!

Shikoni Rebekën e vogël, si ajo dëgjoi çdo fjalë, zemra e saj e vogël rrihte më fort. Ai ia tha asaj. Tani, ai ishte shpenzuar plotësisht: “Ku do të shkoj?” derisa ta gjej karakterin.

Kur atëherë gjej karakterin, unë i bëj ata të qëndrojnë të qetë mjaftueshëm gjatë, që të bëhen gati për të shkuar e për t'i dalë përpara atij. Oh, sa goditëse është kjo! Bëji gati! Qëndro i qetë për të dëgjuar mesazhin e tij rreth atij. Eliezeri nuk foli për veten e tij, por ai foli për Atë nga i Cili ishte dërguar. Dhe ai kishte dhurata për të provuar se ishte dërguar prej Tij. Amen! Ai donte t'i vishte ata me këto gjëra. Ju e dini se si ai i rregulloi ata.

Vini re, lajmëtari i kohës së fundit, detyra e tij do të jetë t'i bëjë gati shenjtorët, ta bëjë Nusen gati për Dhëndrin. Ky do të jetë mesazhi i tij. [2]

Ata flasin për anëtarë. Sot gjithçka që dëshirohet janë anëtarë, anëtarë. Perëndia nuk shikon anëtarë. Ai kërkon karakter, ku mund ta vendosë Fjalën e Tij brenda dikujt që do t'i besojë Atij. Siç thashë së fundmi, Eliezeri u shpenzua plotësisht derisa gjeti karakter për Nusen. Pastaj ai duhej ta bënte të qëndronte e qetë, që ta vishte siç duhet, për t'i dalë përpara Atij për të Cilin po fliste. [3]

Thashë, Eliezeri u shpenzua plotësisht derisa gjeti karakter tek Rebeka. Pastaj duhej ta vishte, ta përgatiste, ta bënte të qëndronte e qetë, që ajo të dëgjonte mesazhin e tij. Problemi sot është se, kur gjen karakter, është e vështirë t'i mbash ata të qetë mjaftueshëm gjatë, që t'u veshësh rrobat dhe t'i zbukurosh. Kjo është e vërtetë. Ndonjë "Riki" i vogël dëshiron ta tërheqë atë në një drejtim tjetër. Kjo është e vërtetë. Por aty Eliezeri u shpenzua plotësisht. [4]

Bibla thotë: "Gruaja e Tij e ka bërë veten gati" (Zbul. 19,7), në fund të epokës. Si u bë ajo gati për t'u bërë Gruaja e Tij? Dhe çfarë bën ajo? Çfarë lloj veshjeje kishte ajo veshur? Fjalën e Tij. Ajo ishte e veshur me drejtësinë e Tij (Zbul. 19,8). Kjo ishte ajo. Është e vërtetë, a e shihni? [5]

Tani, shikoni këtu. Shpresoj që Ai ta kurorëzojë shërbesën time duke më lejuar të marr rrobat e Fjalës dhe ta vesh Nusen e Tij me rrobat e Fjalës dhe me drejtësinë e Tij (Kol. 3,10–15). Shpresoj që Ai të më kurorëzojë dhe të më lejojë të qëndroj atë ditë atje e të them: "Ja, Qengji i Perëndisë, i Cili e heq mëkatën e botës" (Gjon 1,29). [6]

Njeriu shikon bukurinë natyrore. Ajo është joshëse. Dhe për këtë arsye, një gruaje iu dha kjo bukuri, për joshje, që të joshtë. Një grua e bukur, nëse nuk e përdor atë në mënyrën e drejtë, ajo bëhet një mallkim për të; gjë që e dërgon më shpejt në ferr se çdo gjë tjetër që unë njoh. Nëse ajo mund të jetë e bukur, sigurisht, për aq kohë sa qëndron me bashkëshortin e saj dhe bën atë që është e drejtë, atëherë kjo është në rregull. Por ajo mund ta marrë po të njëjtën gjë dhe, oh, sa shumë mund të joshtë me të, sepse asaj iu dha që ta bëjë këtë.

Vini re tani, por Perëndia dallohet nga karakteri.

„Nuk kishte bukuri tek Jezusi që ne ta dëshironim Atë“ (Isaia 53,2–3), por kurrë nuk ka pasur një karakter si i Tij mbi tokë.

Tani vërejmë se sot karakteri i kishës, i Satanit dhe i grupit të tij, kërkon kisha të mëdha, të bukura dhe gjëra të bukura. Kjo është ajo që bota shikon sot. „Oh, është pastori, koha e madhe filan, prifti filan, aq priftëror dhe hyjnor, që ecën përpara me rrobën e tij madhështore“ dhe gjëra të tilla. Këtë ata e quajnë bukuri.

Por shenjtorët e vërtetë të Perëndisë shikojnë për karakterin
e Fjalës së konfirmuar. [7]

Dhe kur i shikoj ata, atëherë arrij në këtë përfundim: pavarësisht se çfarë je, Perëndia duhet t'i pajisë dëgjuesit.

Nuk ka rëndësi nëse unë do të qëndroja këtu sot dhe do t'i sillja të vdekurit në jetë, do t'i ktheja të gjymtuarit në gjendjen e tyre normale, por nëse Perëndia nuk është në program, kjo nuk do të çojë askund. Perëndia duhet të jetë në program. Karakteri i Tij bëhet i njohur përmes veprave të Tij. Kushdo që të jetë, veprat e tij e dëshmojnë karakterin e tij.

Nëse merr dikë, pavarësisht se sa mirë përpiket të jetë, nëse veprat e tij janë të liga, mirësia e tij nuk do të sjellë asgjë. Sepse fjala e një njeriu shpreh tiparet e qenies së tij. Tek një njeri, fjala e të cilit nuk është e mirë, kurrë nuk do të kesh besim, sepse fjala e tij nuk është e mirë. Prandaj Perëndia, Ati ynë, karakteri i Tij dhe veprat e Tij dëshmojnë se çfarë është Ai. [8]

Nëse jam një i krishterë, duhet të mund të identifikohem me çdo karakter të Biblës. Duhej të qëndroja me Noeun, të predikoja me të dhe t'i paralajmëroja njerëzit. Kjo është e vërtetë. Duhej të qëndroja në malin Karmel, i vetëm me Elian.

Më është dashur të qëndroj në Golgota dhe ta kryqëzoj vetveten dhe mendimet e mia personale bashkë me Të (Rom. 6,6). Por pastaj, përsëri, jam ringjallur me Të në Pashkë dhe kam triumfuar mbi të gjitha gjërat. [9]

Perëndia qoftë i mëshirshëm me ne. Nëse jemi bij dhe bija të Perëndisë, ne jemi të huaj në këtë jetë... Perëndia kërkon te burrat dhe gratë karakter, që të mund të sillen si bij dhe bija të Mbretit. Perëndia qoftë i mëshirshëm me ne, që ne ta bëjmë këtë. Për këtë jam i përkushtuar, miq: karakter. Kjo është ajo drejt së cilës tërheq Perëndia. Karakter për këtë Nuse, e cila do të merret jashtë. Dhe si bij dhe bija të Perëndisë, edhe ne duam të sillemi në përputhje me këtë. Jini bij dhe bija të Perëndisë! Perëndia na ndihmoftë. [10]